

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2018. március 14. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt **vádltott neve** ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2017. november 30. napján kihirdetett 4.B.319/2017/12. számú ítéletét megváltoztatja.

A bíróság a Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Hatósági letétkezelő Osztályán bü.91.878 számon kezelt 10,- (tíz) euro és a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság bűnjelkezelője által P/5/2015. szám alatt kezelt 33.905,- (harmincháromezer-kilencszázöt) forint készpénzt elkobozza.

A bíróság 154.020,- (százötvennégyezer-húsz) forintba rendeli el vagyonekborzást.

A bíróság az eljárás során lefoglalt és a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányságon a tárgnyilvántartásban Bnyt.224/2015. tételszám alatt bevételezett, és a bűnjeljegyzékben 2-5. sorszám alatt szereplő bűnjelek lefoglalását megszünteti, a 2. sorszám alatt szereplő vízpipát **vádltott neve** vádlott részére kiadni rendeli, a 3-5. sorszám alatt szereplő vízminta, 3 db üvegcserep és üvegcső megsemmisítését rendeli el.

Az ítélet bevezető részéből a Be. XXVIII/A. Fejezetére történő utalást mellőzi.

Megállapítja, hogy a vádlott születési idejének napja helyesen: „27.”.

A vádlott bejelentett lakcíme: ...

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 10.000,- (tízezer) forint bűnyogi költséget a vádlott viseli.

I n d o k o l á s

A Tatabányai Törvényszék 2017. november 30. napján kihirdetett 4.B.319/2017/12. számú ítéletében **vádltott neve** vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében /Btk. 176. § (1) bekezdés/. Ezért a vádlottat mint különös visszaesőt 4 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, feltételes szabadság megszüntetéséről, megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, 191.000,-Ft tekintetében vagyonekborzást rendelt el, döntött a bűnjelekről valamint a bűnyogi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az elsőfokon eljáró ügyész a vádlott terhére, súlyosítás (a középértékhez nagyon közeli tartamú szabadságvesztés kiszabása és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés időtartamának megemlése) végett, **vádltott neve** vádlott és védője enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.57/2018/1. .számú átiratában az átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva fenntartotta, a vádlott és védője fellebbezését alaptalannak ítélte.

Kifejtette, hogy a törvényszék a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le a bizonyítási eljárást, a tényállást a bizonyítékok mérlegelésével megalapozottan állapította meg, azt csak az iratok tartalma alapján tartotta kiegészítendőnek annyiban, hogy pontosítani kérte a vádlott előéleti adatiban egy pénzbüntetés napi tételszámát és egy napi tételének összegét, a feltételes szabadsággal érintett elítélését követő szabadulása időpontját, valamint a történeti tényállást tekintve annak megállapítását kérte, hogy a vádlott kábítószer fogyasztó.

Hivatkozott arra, hogy a törvényszék indokolási kötelezettségét hiányosan teljesítette, mert nem vette számba a bizonyítási eszközök között és nem értékelte vádlott-társ részen terhelő vallomását, **A.A.** és **B.B.** tanúknak a vádlottra is vonatkozó vallomását,

A terhelt bűnösségére vont következtetést okszerűnek, a bűncselekmény minősítését megfelelőnek tartotta.

Az elsőfokon kiszabott szankciót enyhének találta, elsősorban a vádlott különös visszaesői minőségét meghaladó büntettségére, a korábbi büntetés mértékére és az abból történő feltételes szabadulást követő szinte azonnali elkövetésre, a különös visszaesésen belüli speciális visszaesői minőségére.

Felhívta a másodfokú bíróság figyelmét arra, hogy a bűnjelekről történő rendelkezés körében a visszatartott készpénzek összegének megjelölése elmaradt, míg a kábítószer fogyasztása és adagolása során használt eszközök: vízipipa, üvegcső a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pont alapján elkobzandók, míg az értéktelen bűnjelek: vízminta, 3 rb üvegcsérép a Be. 155. § (8) bekezdés alapján megsemmisítendők.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta azzal, hogy a vádlott börtönbüntetését és közügyektől eltiltás mellékbüntetését súlyosítsa, a visszatartott készpénz összegét 33.905.-Ft-ban és 10 euro-ban jelölje leg, a vízipipa és az üvegcső bűnjelek elkobzását, a vízminta és 3 db üvegcsérép megsemmisítését rendelje el. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta azzal, hogy az ítélet bevezető részében fel kell tüntetni a határozathozatal idejét.

Másodfokon a vádlott beadványában elsődlegesen arra hivatkozott, hogy álláspontja szerint a törvényszék a megismételt eljárásban nem vette figyelembe az ítéletkorábbi ügyben hozott korábbi hatályon kívül helyező végzését, ismételt eljárási hiba történt, mivel a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság ismét a téves 4 év börtönbüntetést és 4 év közügyektől eltiltást vette figyelembe és ez alapján enyhített. Kifejtette továbbá, mely okok miatt nem ért egyet a törvényszék bizonyítékokat értékelő tevékenységével. Másodlagos indítványa a „fellebbezése pozitív értékelésére és számára kedvező döntés” meghozatalára irányult.

A nyilvános ülésen megjelent ügyész a fellebbezését az írásbeli indítványa szerint módosítva, azt változatlanul fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság abszolút hatályú eljárási szabálysértést nem vétett. Felhozta, hogy az ügy nem kiemelt jelentőségű (az ítélet bevezető részével ellentétben), mert azzá az időközben elhalálozott I. r. vádlott cselekményének minősítése tette.

Rámutatott, hogy **J.J.** tanú figyelmeztetése csak első kihallgatása alkalmával történt meg, folytatódó kihallgatásai során - amelyek inkább a tanúk vallomásainak, azok nyomozási körülményeinek észrevételezésében merültek ki - azonban a törvényi figyelmeztetések elmaradtak. A bírói gyakorlat felhívásával hivatkozott azonban arra is, hogy eljárási szakaszonként egy alkalommal elégséges a figyelmeztetés megtörténte.

Az ítéleti tényállást az átiratában részletezett kisebb kiegészítésekkel megalapozottnak, a vádlott cselekményének minősítését törvényesnek tartotta, a vádlott elkövetői magatartásával kapcsolatban leírta, hogy az - az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában írtaknak megfelelően - inkább kereskedői.

A bizonyítási eljárással kapcsolatban felsorakoztatta, hogy az elsőfokú bíróság mely bizonyítékokat - néhány eladást elismerő I. r. vádlott vallomása, a kábítószer vásárló tanúk nyomozás során tett, több ponton is egyező, egybehangzó vallomásaik, igazságügyi vegyészszakértői vélemény, igazságügyi toxikológiai vélemény és lefoglalt bűnjelek - vett figyelembe a vádlott bűnösségének megállapítása során. A bizonyítási eljárás hiányosságaként hozta fel, hogy a törvényszék a bizonyítási eszközök között nem vette számba és nem is értékelte az elhalálozott vádlott-társ tárgyaláson tett részben beismerő és **vádlott neve** vádlottra is vonatkozó vallomását, **A.A.** és **B.B.** tanúk vallomását, valamint **C.C.** tanú felolvasott vallomásait sem részletezte. Indítványozta az indokolás fentiek tartalmával történő kiegészítését.

Egyebekben hangsúlyozta, hogy a törvényszék indokolási kötelezettségét kellőképpen teljesítette.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetést azért tartotta enyhének, mert a vádlott különös visszaesői minőségén túl is büntetet, azon belül pedig speciális visszaeső, I. r. vádlottal való kapcsolata a bünszövetséggel határos volt, értékesítéseivel nem saját akaratából, hanem elfogása miatt hagyott fel, a kiszabott szabadságvesztése pedig enyhébb az előző ítéletben kiszabottnál, miközben röviddel szabadulását követően, feltételes szabadsága alatt újból kereskedett a kábítószerrel. Megjegyezte, hogy enyhítőként értékelhető a vádlott részbeni beismerése, de csak csekély nyomatékka. A szabadságvesztéssel arányosan a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának súlyosítását is szükségesnek tartotta. A középértéktől kiindulva - a bűncselekmény enyhébb tárgyi súlyára figyelemmel - a középértéket el nem érő tartamban meghatározott büntetés mértékével nem értett egyet.

Felhívta az ítéletábrá figyelmeztetés arra, hogy a bűnjelekről történt rendelkezések részben hiányosak, mert a készpénz összegeket nem tartalmazzák, részben tévesek, mert a vízpipa és az üvegcső elkobzandó, a vízminta és az üvegcserep megsemmisítendő, s nem a vádlottnak kiadandó. Hivatkozott még arra, hogy az ítélet bevezető részében nincs feltüntetve a határozathozatal ideje, amíg a tárgyalás valamennyi napjának megjelölése mellett kell feltüntetni.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletének fentiek szerinti megváltoztatását indítványozta.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén **vádlott neve** vádlott védője az elsőfokú bíróság ítéletével szemben enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint a megismételt eljárásban sem került kétséget kizáróan bizonyításra az, hogy védenca milyen kábítószer-kereskedelmet, vagy átadás vonatkozásában milyen tevékenységet fejtett ki, mivel kizárólag őt egység vonatkozásában ismerte be a kábítószer értékesítést, így azt kérte, hogy kizárólag ezen elismert mennyiség és minőség vonatkozásában állapítsa meg a vádlott bűnösségét az ítéletábrá. Enyhítő körülményként kérte figyelembe venni, hogy védenca beismerő vallomást tett, az eltelt időt továbbá azt, hogy a védenca együttműködött. A vádlottól lefoglalt készpénz vonatkozásában a lefoglalást megszüntetését és védenca részére történő kiadását indítványozta. A törvényszék által kiszabott büntetés enyhítését kérte.

vádlott neve vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megbánásának adott hangot és méltányosan elítélést kért.

Az ítélet tábla a Tatabányai Törvényszék ítéletét az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárással együtt teljes körűen felülvizsgálta a Be.348.§ (1) bekezdés értelmében, melynek eredményeképpen sem az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezést, sem az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezését nem találta alaposnak, részben alapos viszont a fellebbezési főügyészségnek a bűnjelek tárgyában tett indítványa.

Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendtartási szabályoknak és a hatályon kívül helyező végzésben írtaknak megfelelően folytatta le, bizonyítási tevékenysége során olyan abszolút hatályon kívül helyezést eredményező hibát nem vétett, mely a felülbírálatot akadályozta volna

A törvényszék nem vétett olyan relatív eljárási szabálysértést sem, mely hatályon kívül helyezést eredményezhetne.

A vádlott által hivatkozott korábbi, hatályon kívül helyezéssel végződő elítélése során kiszabott büntetés körül felmerült azon probléma tekintetében, mely szerint a kisítélet és az írásba fogalt ítélet eltérő tartamú szabadságvesztés büntetés tartalmaz, a kisítéletben szereplő büntetésnél pedig a megismételt elsőfokú eljárásban súlyosabb büntetés került kiszabásra, a következő megállapítás tehető: A Tatabányai Törvényszék 2016. június 16. napján kelt 3.B. 86/2016/32. számú ítéletében **vádlott neve** vádlott bűnösségét a bíróság kábítószer kereskedelem büntetében állapította meg. Ezért őt a bíróság, az ún. „kisítélet” szerint 3 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra, míg az írásba foglalt határozat szerint 4 év börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélete. Az ítélet ellen az ügyész az ügyben szereplő mindkét vádlott terhére, másodfokon ki nem küszöbölhető megalapozatlanság miatt, annak a Be. 373.§ /1/ bekezdés III/a. pontja alapján történő hatályon kívül helyezése érdekében jelentett be fellebbezést, míg jogorvoslattal élt mindkét vádlott - így a II. r. vádlott is - és védője is enyhítés érdekében.

A Győri Ítélet tábla, mint másodfokú bíróság a 2016. évi október hó 11. napján megtartott nyilvános ülésen hozott Bf.65/2016/5. számú végzésével a Tatabányai Törvényszék 2016. június hó 16. napján kelt 3.B.86/2016/32. számú ítéletét a Be. 376. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az első fokú bíróságot új eljárásra utasította.

A Be. 405. § (1) bekezdése értelmében, ha a vádlott terhére nem jelentettek be fellebbezést, a megismételt eljárásban nem lehet a felmentett vádlott bűnösségét megállapítani, illetőleg a hatályon kívül helyezett ítéletben kiszabott büntetésnél súlyosabb büntetést kiszabni, vagy büntetés helyett alkalmazott intézkedésnél súlyosabb intézkedést alkalmazni. A (2) bekezdés a) pontja szerint az (1) bekezdés nem irányadó, ha az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezése 376. §-ának (1) bekezdésében meghatározott ok miatt történt. Ez alól a (3) bekezdés alapján az az eset képez kivételt, mikor másodfokú bíróság a fellebbezéssel nem érintett vádlott tekintetében azért helyezi hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét azért, mert a fellebbezéssel érintett vádlottra nézve is így járt el.

A megismételt eljárásra vonatkozó súlyosítási tilalom ekként **vádlott neve** vádlott tekintetében a megismételt eljárásban kiszabható büntetést akként érinti, hogy a minősítéshez és a vádlotti előéletéhez kapcsolódó teljes büntetési tételkeretnek megfelelő büntetés, azaz 2-12 évig terjedő szabadságvesztés kiszabása lehetséges.

A törvényszék a megismételt eljárásban kihallgatta **vádlott neve** vádlottat, **D.D., E.E., F.F., G.G. és H.H., J.J. és K.K.** tanúk tanúkat, felolvasással tette a tárgyalás anyagává az ismeretlen helyen tartózkodó **C.C.** tanú nyomozati és előző elsőfokú eljárásban tett vallomását, ismertette a feljelentést, a szemle-jegyzőkönyveket, a rendőri jelentések, az igazságügyi toxikológiai szakértői

véleményeket, a vegyész- szakértői véleményeket, valamint a rendelkezésre álló egyéb iratokat. A törvényszék megismételt eljárásban feltárt valamennyi bizonyítékot, amely az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükségesnek mutatkozott. A másodfokú bíróság nem osztotta a vád azon álláspontját, mely szerint a bizonyítékok értékelése hiányos, mivel a törvényszék a bizonyítási eszközök között nem vette számba és nem is értékelte az elhalálozott vádlott-társ tárgyaláson tett részben beismerő és **vádlott neve** vádlottra is vonatkozó vallomását, **A.A.** és **B.B.** tanúk vallomását, valamint **C.C.** tanú felolvasott vallomásait sem részletezte. Ezen bizonyítékok a vádlottnak a vád tárgyává tett kereskedői magatartása tekintetében olyan konkrét tényekre vonatkozó releváns adatokat és hivatkozásokat nem tartalmaztak, melyek a többi, zárt logikai láncba illő bizonyítékokat akár alátámasztották volna, akár azon túlmenő körülmények tekintetében jelentettek volna bizonyítékot. Így I. r. vádlott vallomása (32. jkv. 5. oldal) **vádlott neve** vádlott kereskedői magatartását nem érinti, csupán a közös fogyasztásról számol be, **B.B.** tanú vallomása (32. jkv 20. oldal) annyi adatot tartalmazott, mely szerint tudomása van arról, hogy **vádlott neve** kereskedett kábítószerrel, de ő nem vett tőle, **A.A.** (32 jkv. 15. oldal) tanú annyi terhelő adatot szolgáltatott, hogy ő hallotta, hogy néhai **I.I.-** és **vádlott neve** vádlott kereskedtek kábítószerrel, míg a feljelentő, **C.C.** tanú **vádlott neve** vádlott cselekvőségét érintően annyit nyilatkozott, hogy tőle sosem vett kábítószer. Ekként az elsőfokú bíróság által írt - egyébként kellő mértékben részletezett és alapos indokolását kiegészíteni nem volt szükséges.

A bűncselekmény elkövetésének lényegi körülményeit illetően **vádlott neve** vádlott a megismételt eljárásban részbeni beismerő vallomást tett, mely szerint a Szlovákiából beszerzett amfetamin tartalmú kábítószerből egységenként kétezer forintért adott el másoknak is. Így **D.D.**-nak - 2015. júniusától, míg le nem tartóztatták- két-három egységet adott el, **E.E.**-nak talán kétszer adott el egy egységet, **F.F.**-nak egy alkalommal, egy egységet. Tagadta, hogy **G.G.**-nak illetve 2015. évben **H.H.**-nak eladott volna. A nyomozás során még anonim tanúként **D.D.**, **E.E.**, **F.F.**, **G.G.** és **H.H.** terhelő, a vásárlások idejére, számára, az általuk vásárolt kábítószer mennyiségre vonatkozóan részletes, terhelő vallomást tettek **vádlott neve** vádlott tekintetében, majd a tárgyaláson - vállalva nevüket és kilétüket - már a vádlott javára jelentősen megváltoztatott vallomást tettek mind a vásárlások tényét, mind a vásárolt kábítószer mennyiség illetően. Az elsőfokú bíróság részletesen bemutatta az egyes tanúk tárgyalási és nyomozati szakban tett vallomásaik közötti eltérést és részletes indokát adta annak, miért a nyomozati vallomásukat vette figyelembe a tényállás alapjául. Ahogy arra az elsőfokú bíróság is hivatkozott, a tanúk a nyomozás során abban a feltevésben teheték meg a vádlottakat terhelő vallomásaikat, hogy személyük nem derül ki a terheltek előtt, így nem kell tartaniuk annak következményeitől. Ilyen körülmények között számoltak be a tanúk arról, hogy mely időszakban miként vásároltak kábítószer néhai **I.I.**-től és **vádlott neve** vádlottól és egymással egyező vallomást tettek annak a lényeges körülménynek a tekintetében is, hogy a terheltek injekciós fecskendőből árulta a kábítószer, amelyen 30 db kis rovátká volt, 10 rovátká jelentett egy köböt, egy rovátká pedig egy adagot, amit egyébként egy kivétellel egyező áron, 2.000,- Ft-ért árusítottak részükre. A tanúk nyomozati vallomását erősítette az is, hogy a nyomozó hatóság a terheltek lakóhelyén tartott házkutatás alkalmával megtalált és lefoglalt ilyen, a tanúk által körülírt fecskendőt, amelyben az 5. vonalköznny, azaz 5 egységnyi fehér porszerű anyag is volt, ami 0,05 gramm metamfetamint tartalmazott az igazságügyi vegyész szakértői vélemény szerint. Amikor a bírósági tárgyaláson a közvetlenség elve miatt a vádlottra nézve terhelő vallomást tett tanúk személye kiderült, terhelő nyomozati vallomásukat megváltoztatták, és - mint **H.H.** és **G.G.** - vagy tagadták azt, hogy kábítószer vásároltak **vádlott neve** vádlottól, vagy lényegesen kevesebb mennyiséget ismertek el, mint **F.F.** és **D.D.**, vagy azt állították, hogy nem is kellett érte fizetni, mint **E.E.**.

A törvényszék által megállapított tényállás egyes személyek részéről történő vásárlásokat tartalmazó részét támasztja alá a tanúkat kihallgató **J.J.** tanú következetesen nyilatkozata, mely szerint a tanúk eleinte csak jegyzőkönyvön kívül voltak hajlandók elmondani, hogy kitől vásárolták a kábítószer, illetve közölték azt is, hogy ha kiderül a személyük, nem fogják vállalni sem a szembesítést, sem a tanúvallomást, ugyanis tartanak a következményektől; az, hogy a tanúk megváltoztatott vallomása esetenként a rendelkezésre álló egyéb adatokkal - **H.H.** és **G.G.** tanúk esetében is pozitív lett az igazságügyi toxikológiai eredmény metamfetamin vonatkozásában, ami arra utal, hogy fogyasztottak kábítószer - sem támasztható alá.

Ahogy azt az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, szintén nem fogadható el a tanúk azon, a vallomásaik megváltoztatásának magyarázatául felhozott előadása sem, miszerint a nyomozás során törvénytelen presszió érte őket a nyomozó hatóság tagjai részéről, hiszen a tanúk az állítólagos jogellenes befolyásolásra csak a tárgyaláson hivatkoztak először, holott, ha valóban történt volna ilyen, akkor emiatt már előbb, akár a nyomozás során is panaszt, vagy akár feljelentést tehettek volna az ügyészségen, tekintettel arra is, hogy a nyomozás fokozott ügyészi felügyelet mellett zajlott, ezzel ellenkezően a nyomozó hatóság a tanúkat két alkalommal is kihallgatta a nyomozás során, amikor is a tanúk mindannyian azzal kezdték a folytatólagos vallomásaikat, hogy fenntartják az első, részletes vallomásukat. Abból a körülményből, mely szerint valamennyi tanú először a tárgyaláson vonta vissza a vádlottra egyértelműen terhelő nyomozati vallomását, miután személyük a terhelte előtt ismertté vált, arra hivatkozással, hogy a rendőrök befolyásolták, megfélemlítették őket, illetve abból, hogy a nyomozás során valamennyien kérték nevük zárt kezelését is, a törvényszék helyesen következtetett arra, hogy nem a hatóság részéről érte őket presszió, hanem a tanúk tartottak vallomásuk következményeitől, ami a vallomásaik miatt a terheltek részéről érhetne volna őket. A terhelte kihallgató **K.K.** és **J.J.** tanúk vallomása is cáfolta a jogellenes rendőri manipulációra történő vádlotti hivatkozását, tekintettel arra, hogy - egyetértve a törvényszék álláspontjával - a rendőr tanúknak semmi érdeke nem fűződött ahhoz, hogy a tanúktól a terheltekre nézve a valóságosnál terhelőbb vallomást csikarjanak ki, úgy, hogy azzal egyébként súlyos hivatali bűncselekményt, kényszervallatást, közokirat-hamisítást kövessenek el.

Itt kell említést tenni **J.J.** tanú vallomásának, mint bizonyítási eszköznek a törvényességéről. A fellebbviteli főügyészség hivatkozott arra, hogy **J.J.** tanú figyelmeztetése csak első kihallgatása alkalmával történt meg, folytatólagos kihallgatásai során - amelyek inkább a tanúk vallomásainak, azok nyomozási körülményeinek észrevételezésében merültek ki - azonban a törvényi figyelmeztetések elmaradtak. A Be. 77. § (1) bekezdése szerint a bizonyítási eszközök felderítése, összegyűjtése, biztosítása és felhasználása során e törvény rendelkezései szerint kell eljárni. Jogszabály elrendelheti a bizonyítási cselekmények teljesítésének, a bizonyítási eszközök megvizsgálásának és rögzítésének, valamint a bizonyítási eljárások lefolytatásának meghatározott módját.

A tanúvallomás szabályai, ezen belül a tanú vallomástételének akadályai között a 82. § (2) bekezdésében szabályozza a büntetőeljárás törvény, hogy a tanút a kihallgatása elején a mentességi okokra és a jogaira figyelmeztetni kell. A figyelmeztetést, valamint a tanúnak a figyelmeztetésre adott válaszát jegyzőkönyvbe kell venni. A figyelmeztetés és a figyelmeztetésre adott válasz jegyzőkönyvezésének elmaradása esetén a tanú vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe.

A törvény helyes értelmezése és az egységes gyakorlat (BH1994.177.I. és BH1997.432.IV) szerint a mentességi okokra és jogokra vonatkozó figyelmeztetési kötelezettsége a büntetőeljárásban eljáró hatóságokat eljárási szakaszonként terhelik, azaz büntetőeljárás különböző szakaszaiban - így a rendőrségi, az ügyészségi és a bírósági szakaszban első- és másodfokú eljárásban - elégséges

csupán egy-egy ízben, a törvény szövegéből kitűnően pedig kihallgatás megkezdésekor - azaz minden eljárási szakaszban az első alkalommal - figyelmeztetni a terheltet és a tanút is a vallomástétel megtagadásának a lehetőségére és annak a következményeire.

J.J. tanú elsőfokú bírósági eljárásban történő első kihallgatására a váddal kapcsolatban a Tatabányai Törvényszék előtt B.86/2016 számon folyamatban lévő eljárásban 2016. június 13. napján került sor. A 32. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint (jkv. 1-2. oldal) a tanú mentességi okokra és a jogaira történő figyelmeztetése a Be. vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően megtörtént, a figyelmeztetést, valamint a tanúnak a figyelmeztetésre adott válaszát is jegyzőkönyvbe vette a bíróság. A Tatabányai Törvényszék B.86/2016/32. számon hozott az ügyben elsőfokú ügydöntő határozatát a Győri Ítéltábla Bf. 65/2016/5. számú végzésével hatályon kívül helyezte és az első fokú bíróságot új eljárásra utasította. A megismételt elsőfokú bírósági eljárásban a tanú első kihallgatására 2017. május 16. napján került sor. A 32. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint (jkv. 18-19. oldal) a tanú mentességi okokra és a jogaira történő figyelmeztetése a Be. vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően ismét megtörtént, a figyelmeztetést, valamint a tanúnak a figyelmeztetésre adott válaszát jegyzőkönyvbe vette a bíróság. A megismételt eljárásban ezt követően is sor került a tanú kihallgatására.

J.J. tanú vallomása ekként - tekintettel arra, hogy tanú mentességi okokra és a jogaira történő figyelmeztetése a Be. vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően ismét megtörtént, a figyelmeztetést, valamint a tanúnak a figyelmeztetésre adott válaszát jegyzőkönyvbe vette a bíróság - bizonyítási eszközként figyelembe vehető, a vallomását a bizonyítékok köréből kirekeszteni nem szükséges és nem is lehetséges.

A fent írtakra és arra is tekintettel, hogy a tanúk nyomozati vallomásait az egyéb bizonyítékok, így a helyszíni szemle jegyzőkönyve, a szakértői vélemények és az egyéb, a bizonyítás körébe vont iratok is - pl. a tanúk ellen kábítószer fogyasztás miatti büntetőeljárások iratai - kellően alátámasztották, az elsőfokú bíróság a tényállásának alapjául helyesen fogadta el a tanúk nyomozati vallomásait.

Mindezek alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének teljes körűen és kimerítően eleget tett.

A bizonyítékok perrendszerű, körültekintő, eljárási és logikai hibáktól mentes mérlegelésével a törvényszék tehát túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, mely tényállás kisebb mértékben szorult csak kiegészítésre és pontosításra az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint:

A Be.361.§ (2) bekezdés a) pontja szerint a tényállást az alábbiakkal kell kiegészíteni:

A Tatabányai Városi Bíróság 12.Fk.303/2011/25. számú, ítéletével, amely a Tatabányai Törvényszék Fkf.364/2011/13. számú határozatával emelkedett jogerőre, *helyesen 150 napi tétel pénzbüntetésre ítélte vádlott neve vádlottat akként, hogy az egy napi tétel összegét 2.500.-Ft-ban állapította meg.*

vádlott neve 2015. április 1. napjáig volt büntetés-végrehajtási intézetben akként, hogy 2014. december 28. napjáig a Komáromi Városi Bíróság 1.B.181/2010/97. számú ítéletével - amely a Tatabányai Törvényszék 2.Bf.65/2012/25. számú határozatával emelkedett - kiszabott 3 év 8 hónap börtönbüntetést töltötte, melyből 2014. december 29. napján bocsátották feltételes szabadságra, 2014. december 29. napjától a szabadságvesztésre átváltoztatott pénzbüntetését töltötte.

vádlott neve vádlott a vádbeli bűncselekmény elkövetésének idején kábítószer fogyasztó volt. (nyomozati iratok I/2. kötet 509. oldal.)

vádlott neve vádlottat a Komáromi Járásbíróság 5.B.6/2018/19. számú, 2018. március 6. napján kelt - nem jogerős - ítéletében a 2016. decembere és 2017. május 22. napja között elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt, mint különös visszaesőt 4 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott 2017. május 22. napja óta ebben az ügyben van előzetes fogvatartásban.

A fenti helyesbítésekkel a tényállás minden tekintetben megalapozott és az ítélet tábla is erre alapította határozatát a Be.351.§ (1) bekezdése értelmében.

Mindezekre is tekintettel megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság a mérlegelő tevékenységét eljárási és logikai hibáktól mentesen, - a törvényi követelmények és a kialakult bírói gyakorlat szerint - megfelelően elvégezte, ekként azonos bizonyítéki kör mellett - a felülmérlegelés tilalmát is szem előtt tartva - nincs lehetőség a bizonyítékok eltérő értékelésére, a törvényes mérlegeléssel megállapított tényállás ekként nem támadható és írható felül.

vádlott neve vádlott bűnösségére okszerűen vont következtetést a törvényszék, a minősítés is megfelel az anyagi jog szabályainak.

A büntetés kiszabása során a törvényszék teljes körűen feltárta és számba vette a terhelt javára és terhére értékelhető körülményeket.

A vádlott terhére rótt bűncselekmény 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett, a vádlott különös visszaeső, ezért a vele szemben kiszabható büntetés 2-12 évig terjedő szabadságvesztés, az irányadó középérték 7 év. A cselekmény tárgyi súlyára és társadalomra veszélyességre figyelemmel - nem kérdéses, hogy a Btk.79. §-ában megfogalmazott büntetési célok csak szabadságvesztés kiszabása mellett valósulhatnak meg.

A büntetett előéletű, feltételes szabadság hatálya alatt álló vádlott a csekély mennyiség felső határát meg nem haladó mennyiségű kábítószerrel összesen 5 személy részére, összesen 93 alkalommal értékesítette, mintegy három hónap leforgása alatt. Egyetértett az ítélet tábla a törvényszék azon megállapításával, mely szerint a vádlott konkrét kereskedői magatartása enyhébb tárgyi súlyú bűncselekményt valósított meg.

Átértékelve a büntetés-kiszabási körülményeket azt kellett megállapítani, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott, a büntetési tételkeret alsó határát másfél évvel meghaladó, az irányadó középérték felével egyező tartamú szabadságvesztés büntetés helytálló, a konkrét cselekménnyel arányos, szükséges és egyben elégséges is a büntetési célok megvalósításához.

Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés megváltoztatását - sem annak súlyosítását, sem pedig annak enyhítését - nem tartotta szükségesnek az ítélet tábla.

Az ítélet járulékos rendelkezései is túlnyomórészt törvényesek, e körben a vagyoneklokozásról történő rendelkezés pontosítására és a lefoglalt bűnjelekről történő rendelkezés körében volt szükség apró korrekciókra az alábbiak szerint:.

Az eljárás során **vádlott neve** vádlottól 33.095.-Ft készpénzen kívül lefoglalásra került további 10 euro (2015. augusztus 13. napi MNB középárfolyamon számolva 3075.-Ft-nak felel meg), ez utóbbi

került az MNB letéti számlára, a forint összeg a bíróság letéti számlájára az iratok alapján befizetésre nem került, azt a KEM Megyei RFK bűnjelkezelője kezeli. (nyomozati iratok 159. és 163. oldal) Ekként a bíróság a Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Hatósági letétkezelő Osztályán bü.91.878 számon kezelt 10 euro és a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság bűnjelkezelője által P/5/2015. szám alatt kezelt 33.905,-Ft készpénzt elkobozta, míg a 191.000.-Ft „bevételből” fennmaradó 154.020.-Ft-ra rendelt el vagyoneklobzást.

A bíróság az eljárás során lefoglalt és a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányságon a tárgnyilvántartásban Bnyt.224/2015. tételszám alatt bevételezett, és a bűnjeljegyzékben 2-5. sorszám alatt szereplő bűnjelek lefoglalásának megszüntetése mellett a 2. sorszám alatt szereplő vízpipát a Be. 155. § (1) bekezdése alapján **vádlott neve** vádlott részére rendelte kiadni, míg a 3-5. sorszám alatt szereplő vízminta, 3 db üvegcserep és üvegcső, mint értéktelen bűnjelek megsemmisítését rendelte el a Be. 155. § (8) bekezdése alapján.

Az ítélet *jogi indokolását* a közügyektől eltiltást lehetséges tartamát meghatározó Btk. 62. § (1) bekezdésével és azzal kellett kiegészíteni, hogy az elsőfokú bíróság az eljárás során felmerült bűnügyi költségről a Be. 403. § (5) bekezdésén túl a Be. 339. § (1) bekezdése alapján is hozott rendelkezést.

értett az ítéletábla azzal a fellebbviteli főügyészégi állásponttal, mely szerint az ítélet bevezető részéből a Be. XXVIII/A. Fejezetére történő utalást mellőzi kell, mivel a Be. 258. § (1) bekezdés d) pontja alapján az ítélet rendelkező részében a bírósági eljárás formáját kell feltüntetni, azaz azt, hogy a határozathozatal a Be. 234. § (1) bekezdése szerinti tárgyaláson történt-e, illetve a (2) bekezdés szerinti nyilvános ülésen, ülésen vagy tanácsülésen hozta-e meg az adott határozatát a bíróság.

Ugyanakkor az ítéletábla nem tartotta szükségesnek a Be. 258. § (1) bekezdés c.) pontja alapján a határozathozatal idejének feltüntetését. A törvényszöveg helyes értelmezése szerint a határozathozatal helyét és idejét akkor kell külön feltüntetni, ha az nem a tárgyalás napjával, több tárgyalási nap esetén annak nem utolsó napjával esik egybe.

Az ügyben tartott érdemi tárgyalási napok számától függetlenül a tárgyalás egységes egy, és mivel az ügyben egy tárgyalás van, ha nem külön napra esik a határozathozatal és a határozat kihirdetése, elegendő annak rögzítése, hogy a bíróság az adott tárgyaláson meghozta és kihirdette a határozatot, ez magában foglalja, hogy értelemszerűen a határozathozatalra is annak során - az utolsó tárgyalási nappal egy időben és helyen - került sor.

Az ítélet rendelkező részében a vádlott személyi adataiban történő elírást kellett javítani, illetve a vádlott a lakcímadataiban történő változást kellett rögzíteni. Az ítéletábla megállapította, hogy a vádlott születési idejének napja helyesen: „27.”, a bejelentett lakcíme:

fentiekben kifejtettek alapján a táblabíróság a Tatabányai Törvényszék 2017. november 30. napján kihirdetett 4.B.3129/2017/12. számú ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, egyebekben a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült költségről a Be. 381.§ (1) bekezdése, valamint a Be. 338.§ (1)-(2) bekezdései alkalmazásával döntött.

Győr, 2018. március 14. napján

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró. Péntek László sk. a
tanács elnöke. Takácsné dr. Helyes
Klára sk. bíró

A Tatabányai Törvényszék 4.B.319/2017/2. számú ítélete a másodfokú bíróság ítéletében foglalt változtatásokkal 2018. március 14. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

. Péntek László sk.
a tanács elnöke